

7

BELLEK YÖNETİMİ

Bellek Yönetimi

- ▶ Birden fazla prosese yer verilebilecek şekilde belleğin alt birimlere ayrılması
- ▶ Belleğin prosesler arasında atanması etkin olmalı:
 - en fazla sayıda proses

Bellek Yönetiminin Gerektirdikleri

- ▶ Yeniden yerleştirme (Relocation)
 - programcı çalışan programının bellekte nereye yerleşeceğini bilmez
 - koştan program ikincil belleğe atılıp, ana bellekte farklı bir yere tekrar yüklenebilir
 - Bellek referans adresleri fiziksel adres değerlerine dönüştürülmeli

Bellek Yönetiminin Gerektirdikleri

- ▶ Koruma
 - İzni olmadan bir proses bir başka prosesin bellek alanlarına erişemez
 - Programın yeri değişebileceğinden kontrol için programdaki gerçek adresler kullanılamaz
 - Çalışma anında kontrol edilmeli

Bellek Yönetiminin Gerektirdikleri

- ▶ Paylaşma
 - Birden fazla prosesin aynı bellek bölgesine erişmesi
 - program kodu
 - ortak veri alanı

Bellek Yönetimi Teknikleri

- ▶ Bölmeleme (Partitioning)
 - Sabit
 - Dinamik
- ▶ Basit sayfalama (Paging)
- ▶ Basit segmanlama (Segmentation)
- ▶ Sayfalı görüntü bellek (Virtual Memory)
- ▶ Segmanlı görüntü bellek

Sabit Bölmeleme

- ▶ Bölme boyları eşit
 - boş bölme, boyu bölme boyundan küçük ya da eşit prosesler yüklenebilir
 - tüm bölmeler doluysa proseslerden biri bellekten atılır
 - program bölme sığmayabilir ⇒ programcı program parçalarını birbirinin üzerine örtecek şekilde (overlay) yazar

Sabit Bölmeleme

- ▶ Bellek kullanımı etkin değil:
 - her program ne kadar boyu küçük de olsa tam bir bölme elinde tutar ⇒ iç parçalanma (internal fragmentation)
 - eşit boyda olmayan bölmeler kullanılması sorunu bir derece çözer
- ▶ Maksimum aktif proses sayısı sınırlı
- ▶ İşletim sistemi tarafından gerçekleştirilmesi kolay
- ▶ Getirdiği ek yük az.

Yerleştirme Algoritmaları (Sabit Bölmeleme)

- ▶ Bölme boyları eşit
 - prosesin hangi bölmeye yerleştirileceği fark etmez
- ▶ Bölme boyları eşit değil
 - her prosesi sığacağı en küçük bölmeye
 - her bölme için kuyruk
 - bölme içi boş kalan yer miktarını en aza indirmek
(IBM OS/MFT: multiprogramming with a fixed number of tasks)

Dinamik Bölmeleme

- ▶ Bölme sayısı ve bölme boyları sabit değil
- ▶ Proseslere sadece gerektiği kadar bellek atanır
- ▶ Kullanılmayan boş yerler yine de oluşur \Rightarrow dış parçalanma
- ▶ Tüm boş alanın bir blok halinde olması için sıkıştırma kullanılır
(IBM OS/MVT: multiprogramming with a variable number of tasks)

Yerleştirme Algoritmaları (Dinamik Bölmeleme)

- ▶ Hangi boş bloğun hangi proses atanacağına işletim sistemi karar verir
- ▶ En-İyi-Sığan Algoritması (Best-Fit)
 - Boyu istenene en yakın olan boşluk seçilir
 - Olası en küçük bölme bulunduğundan artan boş alan az
⇒ sıkıştırmanın daha sık yapılması gerekir

Yerleştirme Algoritmaları (Dinamik Bölmeleme)

- ▶ İlk-Sığan Algoritması (First-fit)
 - En hızlı
 - Prosesler baş bölgelere yığılır ⇒ boş yer ararken üst üste taranır

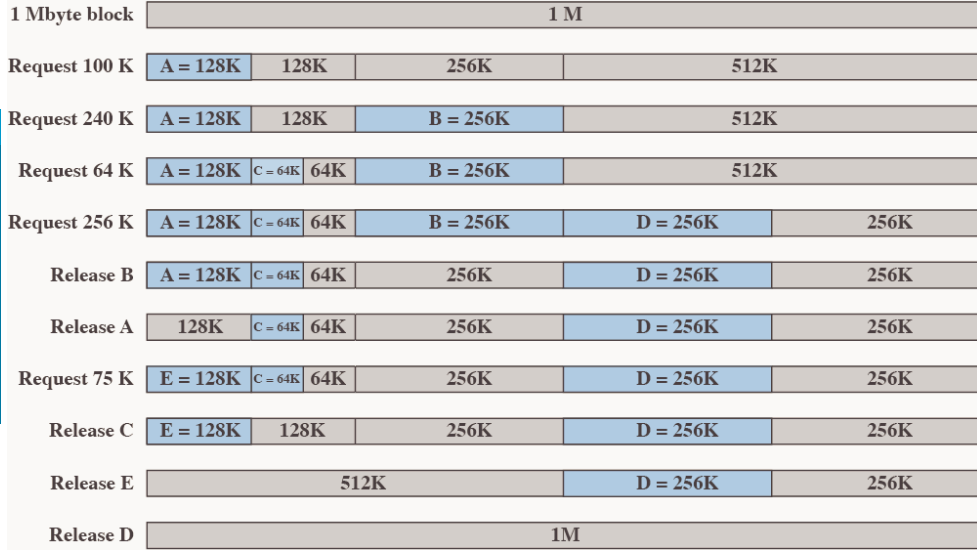
Yerleştirme Algoritmaları (Dinamik Bölmeleme)

- ▶ Bir-Sonraki-Sığan Algoritması (Next-fit)
 - Son yerleştirilen yerden itibaren ilk sığan yeri bulur
 - Genellikle atamalar belleğin son kısımlarında yer alan büyük boşluklardan olur
 - En büyük boşluklar küçük parçalara bölünmüş olur
 - Sıkıştırma gerekir

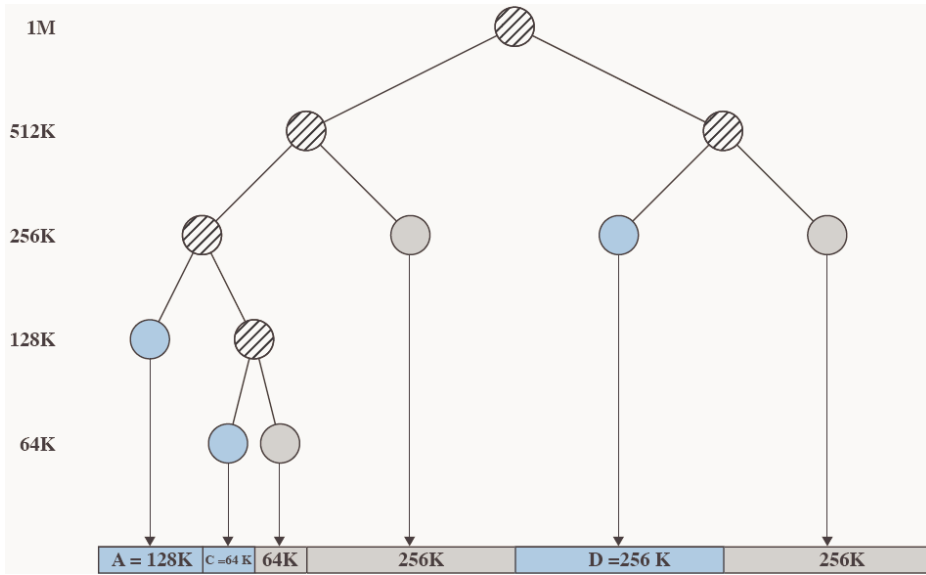
“Buddy” Yöntemi

- ▶ Tüm boş alan 2^U boyutunda tek bir alan olarak ele alınır
- ▶ s boyutundaki bir istek eğer $2^{U-1} < s \leq 2^U$ ise tüm blok atanır
 - Aksi halde blok 2^{U-1} boyutunda iki eş bloğa bölünür (buddy)
 - s 'den büyük veya eşit en küçük birim blok oluşturulana kadar işlem devam eder

Buddy Sistem Örneği

Buddy Yönteminin Ağaç ile Temsili

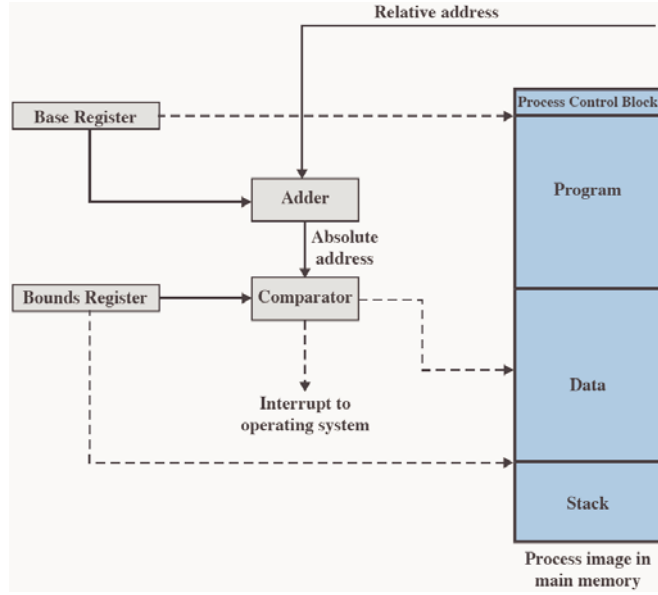
Yeniden Yerleştirme

- ▶ Proses belleğe yüklendiği zaman ancak mutlak bellek adresleri belirlenebilir
- ▶ Proses çalışması boyunca değişik bölmelere yerleşebilir (swap) ⇒ Mutlak adresler değişebilir
- ▶ Sıkıştırma nedeni ile de proses farklı bölmelerde yerleşebilir ⇒ farklı mutlak bellek adresleri

Adresler

- ▶ Mantıksal
 - belleğe erişimde kullanılan adres gerçek fiziksel adreslerden bağımsız
 - adres dönüşümü gerekir
- ▶ Bağlı
 - adres bilinen bir noktaya göre bağlı verilir
 - genellikle bu nokta prosesin başıdır
- ▶ Fiziksel
 - ana bellekteki gerçek konum adresi

Yeniden yerleştirme için gerekli donanım desteği

Saklayıcılar

- ▶ Taban saklayıcısı
 - prosesin başlangıç adresi
- ▶ Sınır saklayıcısı
 - prosesin son adresi
- ▶ Bu değerler saklayıcılara proses belleğe yüklendiğinde yazılır

Sayfalama

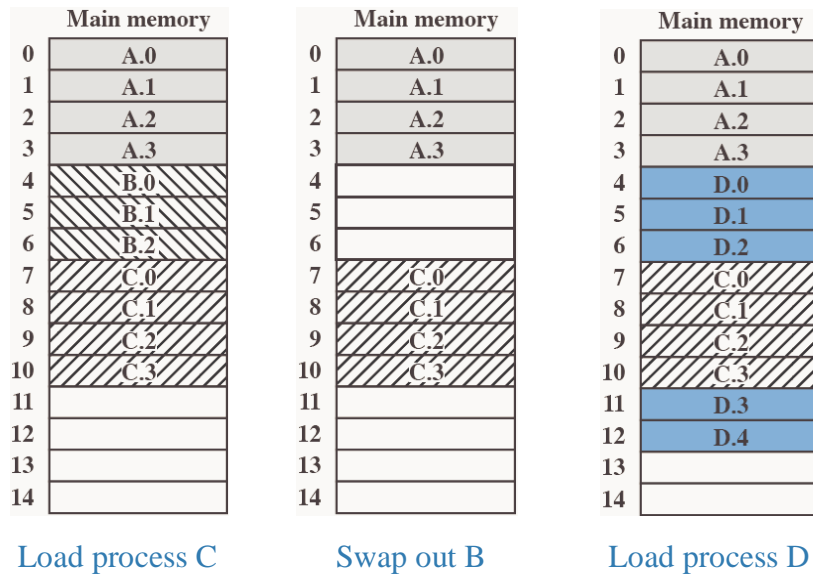
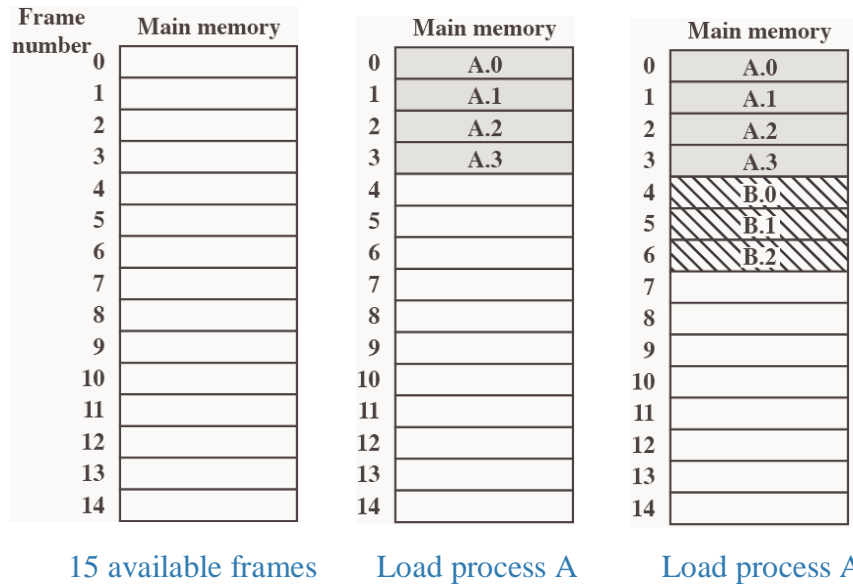
7
Bellek Yönetimi

- ▶ Belleği küçük, eşit boylu parçalara böl. Prosesleri de aynı boyda parçalara ayır.
- ▶ Eşit boylu proses parçaları: *sayfa*
- ▶ Eşit boylu bellek parçaları: *çerçeve*
- ▶ İşletim sistemi her proses için *sayfa tablosu* tutar
 - prosesin her sayfasının hangi çerçevede olduğu
 - bellek adresi = sayfa numarası ve sayfa içi ofset adresi
- ▶ İşletim sistemi hangi çerçevelerin boş olduğunu tutar

Sayfalama

7
Bellek Yönetimi

- ▶ Sabit bölmeleme benzeri
- ▶ Bölmeler küçük
- ▶ Bir prosese ilişkin birden fazla sayfa olabilir bellekte
- ▶ Sayfa ve çerçeve boylarının ikinin kuvvetleri şeklinde seçilmesi gerekli dönüşüm hesaplamalarını basitleştirir
- ▶ Mantıksal adres sayfa numarası ve sayfa içi kayıklık değerinden oluşur

0	0	0	—	0	7	0	4	13
1	1	1	—	1	8	1	5	14
2	2	2	—	2	9	2	6	
3	3	3	—	3	10	3	11	
						4	12	
Process A page table		Process B page table		Process C page table		Process D page table		Free frame list

Segmanlama

- ▶ Program segmanlara ayrılır. Tüm programların tüm segmanları aynı boyda olmak zorunda değil.
- ▶ Segman boyunun üst sınırı var
- ▶ Mantıksal adresler iki bölümden oluşur -segman numarası ve segman içi ofset
 - segman tablosundan segmanın adresi ve boyu alınır
- ▶ Segman boyları eşit olmadığından dinamik bölmelemeye benzer
- ▶ Bir program birden fazla segmandan oluşabilir

Segmanlama

- ▶ Bir programa ilişkin segmanlar bellekte ardışıl yerleşmek zorunda değil
- ▶ Segman tabloları var (yükleme adresi ve segman boyu bilgileri)
- ▶ Segmanlar programcıya şeffaf değil
- ▶ Kullanıcı / derleyici program text ve veri alanlarını farklı segmanlara atar.
- ▶ Maksimum segman boyu bilinmesi gerekir

7.2

GÖRÜNTÜ BELLEK

Program Koşması

Bellek Yönetimi 7

- ▶ Bellek erişimleri dinamik olarak çalışma anında fiziksel adreslere dönüştürülür
 - Proses çalışması boyunca belleğe alınıp, bellekten atılabilir ve her seferinde farklı bir bölgeye yerleştirilebilir.
- ▶ Prosesin parçalarının bellekte birbirini izleyen bölgelerde olması gerekli değil
- ▶ Çalışma anında prosesin tüm parçalarının birden bellekte olması gerekmez

Program Koşması

Bellek Yönetimi 7

- ▶ İşletim sistemi başlangıçta belleğe prosesin bir kısmını yükler
- ▶ Yerleşik set (resident set) - prosesin bellekte bulunan kısmı
- ▶ İhtiyaç duyulan bir bölge bellekte yoksa kesme oluşur
- ▶ İşletim sistemi prosesi bloke eder

Program Koşması

- ▶ İstenen mantıksal adresi içeren parçası belleğe yüklenir
 - İşletim sistemi tarafından disk G/Ç isteği oluşturulur
 - Disk G/Ç işlemi yürütülürken bir başka proses çalışır
 - Disk G/Ç işlemi tamamlanınca kesme oluşur. İşletim sistemi bekleyen prosesi *Hazır* durumuna getirir.

Prosesi Parçalara Ayırmanın Avantajları

- ▶ Ana bellekte daha fazla proses bulunabilir
 - Prosesin sadece gerekli parçaları yüklenebilir
 - Bellekte çok proses olduğundan en az birinin *Hazır* durumunda olması olasılığı yüksek
- ▶ Bir proses tüm ana bellekten daha büyük olabilir

Bellek

- ▶ Gerçek bellek
 - Ana bellek
- ▶ Görüntü bellek
 - Disk üzerinde oluşturulan ikincil bellek
 - Çoklu programlamayı daha etkin kılar.
 - Ana bellek boyu kısıtlarından programcuyu kurtarır.

Thrashing

- ▶ Bellekten atılan bir parçaya hemen ihtiyaç duyulması durumu
- ▶ İşlemci zamanı proses parçalarını ana bellek ve ikincil bellek arasında taşımakla geçer.
- ▶ Bu soruna karşılık, işletim sistemi, prosesin geçmişine bakarak hangi parçalara ihtiyaç duyacağını veya duymayacağını tahmin eder

Yerellik Prensibi

7
Bellek Yönetimi

- ▶ Proses içi program kodu ve veri erişimleri birbirine yakın bölgelerde kalma eğilimindedir
- ▶ Kısa bir süre içinde prosesin sadece küçük bir alt kümesi gerekecektir
- ▶ Hangi parçaların gerekeceği konusunda tahminde bulunmak mümkün
- ▶ Etkin bir çalışma sağlamak mümkün

Görüntü Bellek İçin Gerekli Destek

7
Bellek Yönetimi

- ▶ Donanım sayfalamaya ve segmanlı yapıya destek vermeli
- ▶ İşletim sistemi ana bellek ile ikincil bellek arasında sayfa ve/veya segman aktarımını etkin bir şekilde düzenleyebilmeli.

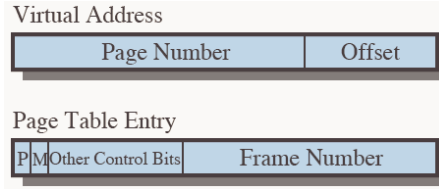
Sayfalama

- ▶ Her prosesin kendi sayfa tablosu var
- ▶ Tablonun her satırında sayfanın ana bellekte yer aldığı çerçeve numarası bulunur
- ▶ Sayfanın ana bellekte olup olmadığını gösteren de bir bit gerekli.

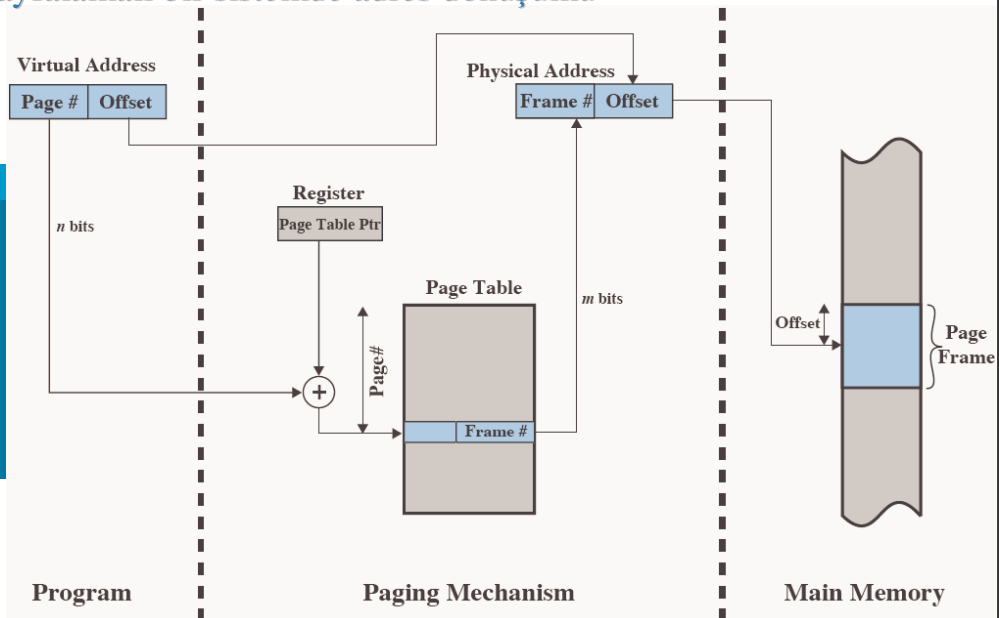
Sayfa Tablosundaki Değişti Biti

- ▶ Sayfanın belleğe yüklendikten sonra değişip değişmediğini gösterir
- ▶ Değişiklik yoksa ana bellekten ikincil belleğe alınırken yeniden yazmaya gerek yok

Sayfa Tablosu Kayıtları

Sayfalı bir sistemde adres dönüşümü

Sayfa Tabloları

- ▶ Sayfa tablosunun tamamı çok yer gerektirebilir.
- ▶ Sayfa tabloları da ikincil bellekte saklanır
- ▶ Koşan prosesin sayfa tablolarının bir kısmı da ana belleğe alınır.

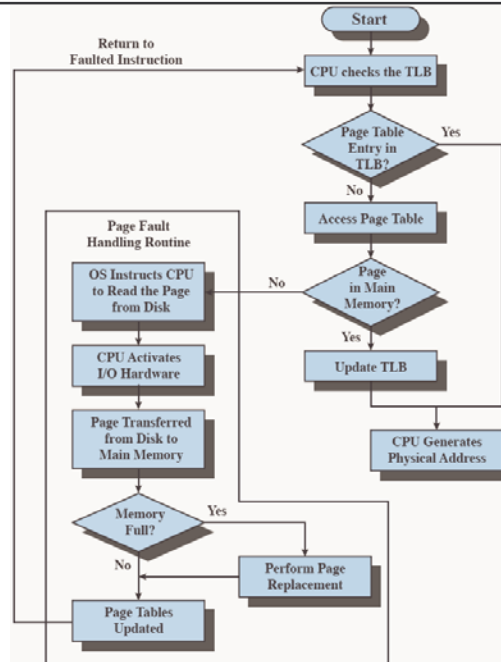
Translation Lookaside Buffer

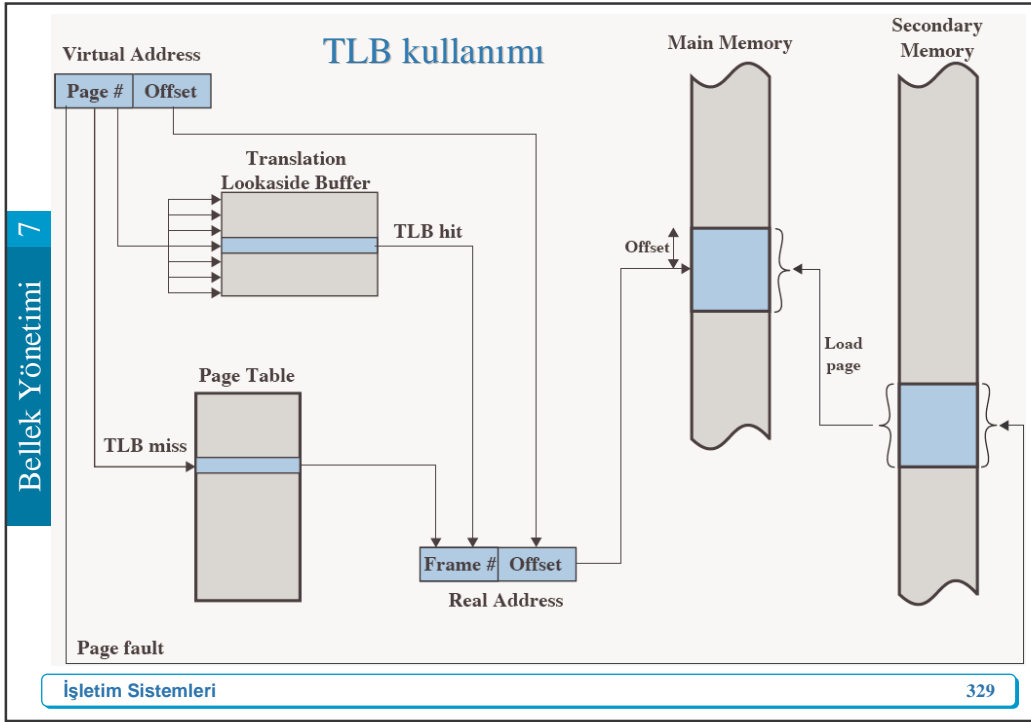
- ▶ Her görüntü bellek erişiminde iki fiziksel bellek erişimi olabilir:
 - sayfa tablosunu getirmek için
 - veriyi getirmek için
- ▶ Bu problemin çözümünde sayfa tablosu kayıtlarını tutmak için hızlı bir cep bellek kullanılır:
 - TLB - Translation Lookaside Buffer

Translation Lookaside Buffer

- ▶ En yakın zamanda kullanılmış olan sayfa tablosu kayıtlarını tutar
- ▶ Ana bellek için kullanılan cep bellek yapısına benzer bir işlev görür

TLB kullanım akışı

Sayfa Boyu

- ▶ Sayfa boyu küçük olursa iç parçalanma daha az
- ▶ Küçük sayfa boyları olursa proses başına gereken sayfa sayısı artar.
- ▶ Proses başına fazla sayfa olması sonucunda sayfa tablosu boyları büyür.
- ▶ Sayfa tablosu boyunun büyük olması sonucu tablonun ikincil bellekte tutulan kısmı daha büyük
- ▶ İkincil belleklerin fiziksel özellikleri nedeniyle daha büyük bloklar halinde veri aktarımı daha etkin \Rightarrow sayfa boyunun büyük olması iyi

Sayfa Boyu

- ▶ Sayfa boyu küçük olunca bellekteki sayfa sayısı artar
- ▶ Zaman içinde proseslerin yakın zamanda eriştikleri sayfaların büyük kısmı bellekte olur. *Sayfa hatası* düşük olur.
- ▶ Sayfa boyu büyük olunca sayfalarda yakın zamanlı erişimlere uzak kısımlar da olur. Sayfa hataları artar.

Sayfa Boyu

- ▶ Birden fazla sayfa boyu olabilir.
- ▶ Büyük sayfa boyları program komut bölümleri için kullanılabilir
- ▶ Küçük boylu sayfalar iplikler için kullanılabilir
- ▶ Çoğu işletim sistemi tek sayfa boyu destekler

Örnek Sayfa Boyları

Computer	Page Size
Atlas	512 48-bit words
Honeywell-Multics	1024 36-bit word
IBM 370/XA and 370/ESA	4 Kbytes
VAX family	512 bytes
IBM AS/400	512 bytes
DEC Alpha	8 Kbytes
MIPS	4 kbytes to 16 Mbytes
UltraSPARC	8 Kbytes to 4 Mbytes
Pentium	4 Kbytes or 4 Mbytes
PowerPc	4 Kbytes
Itanium	4 Kbytes to 256 Mbytes

Alma Yaklaşımları

- ▶ Alma yöntemi
 - Sayfanın belleğe ne zaman alınması gerektiğini belirler
 - “İsteğe dayalı sayfalama” kullanılıyorsa ancak sayfaya erişim olduğunda belleğe getirir
 - sayfa hatası başta daha yüksek
 - “Önceden sayfalama” yöntemi kullanıldığında gerektiğinden daha fazla sayfa belleğe alınır
 - Diskte birbirini izleyen konumlarda yer alan sayfaları birlikte belleğe getirmek daha etkin

Yerine Koyma Yaklaşımları

- ▶ Yerleştirme yöntemi
 - Hangi sayfanın yerine konacak?
 - Bellekten atılacak sayfa yakın zamanda erişilmesi olasılığı düşük olan bir sayfa olmalı.
 - Çoğu yöntem bir prosesin gelecek davranışını eski davranışına dayanarak kestirmeye çalışır.

Yerine Koyma Yaklaşımları

- ▶ Çerçeve kilitleme
 - Bir çerçeve kilitliyse yerine başkası yerleştirilemez
 - İşletim sistemi çekirdeği
 - Kontrol yapıları
 - G/Ç tamponları
 - Her çerçeveye bir kilit biti atanması

Temel Yerine Koyma Algoritmaları

- Optimal yöntem
 - Bir sonraki erişimin olacağı zamanın en uzak olduğu sayfanın seçilmesi
 - Gelecek olaylar hakkında kesin bilgi olması imkansız

Temel Yerine Koyma Algoritmaları

- En Uzun Süredir Kullanılmamış (Least Recently Used (LRU)) yöntemi
 - En uzun zamandır erişim olmamış olan sayfayı seçer
 - Yerellik prensibine göre yakın zamanda da bu sayfaya erişim olmayacaktır
 - Her sayfada en son erişim zamanı bilgisi tutulur. Ek yük getirir.

Temel Yerine Koyma Algoritmaları

- İlk Giren İlk Çıkar (First-in, first-out (FIFO))
 - Prosese atanmış sayfa çerçevelerini çevrel bir kuyruk olarak ele alır.
 - Sayfalar sıralı olarak bellekten atılır
 - Gerçeklenmesi en basit yöntem
 - Bellekte en uzun kalmış sayfanın yerine konur. Ancak bu sayfalara yakın zamanda erişim olabilir!

Temel Yerine Koyma Algoritmaları

- Saat yöntemi
 - Kullanım biti adını alan ek bit
 - Sayfa belleğe yüklendiğinde kullanım bitine 1 yüklenir
 - Sayfaya erişimde kullanım biti bir yapılır
 - Çevrel kuyruk tutulur. İşaretçi en son belleğe alınan sayfanın bir sonrasını gösterir.
 - Bellekten atılacak sayfa belirlenirken bulunan kullanım biti 0 olan ilk sayfa seçilir.
 - Atılacak sayfa belirlenirken 1 olan kullanım bitleri de sıfırlanır.
 - Kullanım biti 0 olan yoksa ilk tur tamamlanır, ikinci turda daha önce sıfır yaptıklarının ilki seçilir.

Temel Yerine Koyma Algoritmaları

- ▶ Sayfa tamponlama
 - Bellekten atılan sayfa şu iki listeden birisine eklenir:
 - sayfada değişiklik olmadıysa boş sayfalar listesine
 - değişiklik yapılmış sayfalar listesine

Temizleme Yaklaşımları

- ▶ İsteğe dayalı temizlik
 - sayfa ikincil belleğe ancak seçilirse atılır
- ▶ Önceden temizlik
 - sayfalar gruplar halinde ikincil belleğe atılır

Temizleme Yaklaşımları

- ▶ En iyi yaklaşım sayfa tamponlama ile
 - Atılacak sayfalar iki listeden birisine konulur
 - Değişenler ve değişmeyenler
 - Değişenler listesindeki sayfalar periyodik olarak gruplar halinde ikincil belleğe alınır
 - Değişmeyenler listesindekiler yeniden erişim olursa yeniden kullanılır ya da çerçevesi başka sayfaya verilirse kaybedilir

LINUX'ta Bellek Yöntemi

- ▶ Görüntü Bellek Adresleme
 - 3 seviyeli sayfa tablosu yapısı şu tablolardan oluşur: (her tablo bir sayfa boyunda)
 - sayfa kataloğu
 - her aktif prosesin bir sayfa kataloğu var.
 - boyu bir sayfa
 - her kayıt orta aşama sayfa kataloğunun bir sayfasına işaret
 - her aktif proses için bellekte yer almalı

LINUX'ta Bellek Yöntemi

- orta aşama sayfa kataloğu
 - birden fazla sayfadan oluşabilir
 - her kayıt sayfa tablosunda bir sayfaya işaret eder
- sayfa tablosu
 - birden fazla sayfadan oluşabilir
 - her kayıt prosesin bir sanal sayfasına işaret eder

LINUX'ta Bellek Yöntemi

- görüntü adres 4 alandan oluşur
 - en yüksek anlamlı alan sayfa kataloğundaki bir kayda indis
 - ikinci alan orta aşama sayfa kataloğundaki bir kayda indis
 - üçüncü alan sayfa tablosundaki bir kayda indis
 - dördüncü alan seçilen sayfadaki offset adresi
- platformdan bağımsız olarak 64 bitlik adresler

LINUX'ta Bellek Yöntemi

► Sayfa atama

- buddy sistemi kullanılır

► Sayfa yerine koyma

- sayfa yöntemine dayalı bir yaklaşım
- kullanım biti yerine 8 bitlik yaş alanı var
- yaşlı olan (uzun zamandır erişilmemiş) sayfalar öncelikle bellekten atılır